

med barselorlov, så synes jeg jo, at det skrider i tabellen, at kvinder i gennemsnit tager 271 dages barselorlov, mens mænd i gennemsnit tager 22. Det, jeg vil sige med det her, er jo, at jeg synes, vi skal passe meget på i det her land, hvis vi vil videre med det her, at vi ikke hele tiden bilder os ind, at vi er verdensmestre, og at alting går så fantastisk godt. Jeg tror faktisk, der er en årsag til, at det skrider så langsomt frem med hensyn til de ting, og at vi bryster os af at oprettholde en illusion på det her område.

Så har jeg et par spørgsmål, som jeg egentlig godt vil høre ministerens tanker om. Det handler om disse kønsopdelte lønstatistikker. Som jeg forstår, er de regler trådt i kraft i januar 2007, hvorefter en gruppe af arbejdsgivere er blevet pålagt at komme med en årlig lønstatistik. Jeg har så forstået, at de kan vælge at erstatte sådan en statistik med en redegørelse. Jeg vil egentlig gerne vide, om ministeren har nogen fornemmelse af, hvorvidt de virksomheder, som er omfattet af den her lov, vælger at udarbejde redegørelser eller de rent faktisk kommer med lønstatistikker.

Et andet punkt, som jeg faldt over, angår implementeringen af EU's ændringsdirektiv af ligebehandlingsdirektivet fra 2002. Så vidt jeg forstår, er Danmark blevet kritiseret af Kommissionen for ikke at have implementeret det her direktiv godt nok.

Kl. 17:04

Det skulle bl.a. hænge sammen med, at vi mangler en uafhængig institution, der kan overvåge og evaluere og vejlede i forbindelse med kønsligestilling. Kommissionen har også bedt den danske regering om at redegøre for sin mangelfulde implementering både skriftligt og mundtligt, men som jeg forstår det, har de svar, som er gået til Kommissionen på det her område, været stemplet fortroligt. Jeg synes, det er noget mærkeligt noget, hvis det er tilfældet, at de holdes fortrolige, for det giver da en grim mistanke om, at man ikke vil have den kritik frem i lyset. Jeg ved så ikke, om ministeren kan svare på, om det hænger sådan sammen, men i hvert fald synes jeg, det er lidt problematisk, fordi jeg synes, det er meget godt at have en offentlig debat på det her område.

Det er, hvad jeg vil sige her.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er ordførerrunden sluttet, og så er det ministeren for ligestilling.

Kl. 17:06

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Poulsen, at jeg faktisk mener, at Danmark måske er et af de lande i verden, hvor ligestillingen har det bedst. Det betyder jo ikke, at vi har absolut ligestilling, men jeg mener, at det er utrolig vigtigt, at man altid, når man diskuterer noget, holder sig proportionerne for øje, og at man også ligesom laver en vurdering af, hvordan man ser på i det her tilfælde ligestilling. Det er jo også en forudsætning for at finde ud af, hvorfor det er gået godt, hvor det er gået godt, og hvorfor det fortsat halter der, hvor det halter.

Redegørelsen er delt op i tre hovedafsnit, hvor det ene har overskriften »Ligestilling er en grundlæggende værdi – det skal vi værne om«. Det skal vi i allerhøjeste grad værne om og meget gerne forstærke betydningen af. Her vil jeg gerne sige, at jeg er meget enig i det, som fru Lone Dybkjær understregede, nemlig betydningen af kønsroller og betydningen af, at man får et langt klarere billede af, hvad det egentlig er, vi forbinder med kønsroller i dag. Fru Marlene Harpsøe var inde på noget af det, hvor hun ligesom gav sit billede af noget, som hun betragtede som naturligt. Og der vil jeg sige, at man i næsten alle lande og kulturer vil have den der oplevelse af, at lige præcis den måde, vi ser på det, nok er den naturlige, selv om der er himmelvid forskel.

Jeg mener heller ikke, at mænd og kvinder er ens eller skal være ens, men jeg mener, at der stadig væk er rigtig meget at gøre for at give et langt større spillerum både til mænd og kvinder, sådan at de kan udnytte deres muligheder i samfundet bedre og få det liv, de gerne vil have i overensstemmelse med deres individuelle ønsker og behov. Jo mere der ligger nogle fastlåste forestillinger om, hvordan man skal være for at være en rigtig pige eller en rigtig dreng, jo mere bliver man begrænset i de der individuelle udfoldelsesmuligheder, der jo egentlig kunne give en et lidt bedre liv og i øvrigt også få samfundet som et hele til at fungere bedre.

Derfor tror jeg meget på det, som fru Lone Dybkjær efterlyste ved at spørge om, hvor meget de, der har kontakt til børn i deres professionelle liv, egentlig ved om det her. Vi har taget et skridt i den retning, vi har lavet noget materiale til pædagogerne og pædagoguddannelsen, og vi har lavet materiale til dem, der arbejder med børn i børnehaver. Jeg så meget gerne, at man arbejdede videre med det, og at man i det hele